

CZĘŚĆ V

Postanowienia końcowe

Artykuł 31

Postanowienia części IV niniejszej Konwencji dotyczące funkcji konsułów stosuje się odpowiednio do kierownika wydziału konsularnego przedstawicielstwa dyplomatycznego każdej Umawiającej się Strony, jeżeli powierzenie mu tej funkcji zostanie zakomunikowane drugiej Umawiającej się Stronie. Wykonywanie przez powyższą osobę funkcji konsularnych nie narusza jej przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

Artykuł 32

Z chwilą wejścia w życie niniejszej Konwencji traci moc konwencja konsularna pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim, zawarta w dniu 18 lipca 1924 roku.

Artykuł 33

Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Moskwie.

Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nieograniczony. Może być ona wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron; w takim przypadku Konwencja traci moc obowiązującą po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania przez drugą Stronę notyfikacji o jej wypowiedzeniu.

Konwencję niniejszą sporządzono w Warszawie, dnia 21 stycznia 1958 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

(—) A. Rapacki

Z upoważnienia Prezydium
Rady Najwyższej Związku
Socjalistycznych Republik
Radzieckich

(—) P. A. Abrasimow

По уполномочию
Государственного Совета
Польской Народной
Республики

(—) А. Рапацки

По уполномочию
Президиума
Верховного Совета
Союза Советских
Социалистических
Республик

(—) П. Абрасимов

Po zaznajemieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 lutego 1958 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

I 16

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 maja 1958 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 33 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r., nastąpiła

w Moskwie dnia 8 maja 1958 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

ЧАСТЬ V

Заключительные постановления

Статья 31

Постановления части IV настоящей Конвенции, касающиеся функций консулов, относятся соответственно и к заведующему консульским отделом дипломатического представительства каждой из Договаривающихся Сторон, если о назначении его на эту должность будет сообщено другой Договаривающейся Стороне. Исполнение указанным лицом консульских функций не затрагивает его дипломатических привилегий и иммунитетов.

Статья 32

С вступлением в силу настоящей Конвенции Консульская конвенция между Польшей и Советским Союзом, заключенная 18 июля 1924 года, прекращает свое действие.

Статья 33

Настоящая Конвенция подлежит ратификации и вступит в силу по истечении 30 дней после обмена ратификационными грамотами, который состоится в Москве.

Настоящая Конвенция заключена на неограниченный срок. Она может быть денонсирована каждой из Договаривающихся Сторон; в этом случае Конвенция теряет свою силу по истечении 6 месяцев со дня получения другой Договаривающейся Стороной извещения о ее денонсации.

Настоящая Конвенция составлена в Варшаве 21 января 1958 года в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

В удостоверение чего вышеуказанные Уполномоченные обеих Договаривающихся Сторон подписали настоящую Конвенцию и скрепили её печатями.